

Arrest

nr. 312 725 van 10 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZLATEVA
Loystraat 135
9220 HAMME

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZLATEVA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt

het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 31 juli 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1521 legt de eed af en tolkt Pashtou.

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

De advocaat van de verzoekende partij betoogt ter terechtzitting dat de bestreden beslissing aangetekend werd verstuurd naar het voormalig adres van de verzoekende partij, adres in Antwerpen waar destijds woonplaatskeuze werd gedaan, doch dat zij er feitelijk niet meer woonde. Zij stelt dat de verzoekende partij op een gegeven moment naar de gemeentelijke diensten in Hamme is gegaan om een verlenging aan te vragen van haar oranje kaart en dat de verzoekende partij daardoor te weten gekomen is dat er een beslissing inzake haar verzoek om internationale bescherming werd genomen. Nadien, op 21 februari 2023, heeft de verzoekende partij zich naar het Commissariaat-generaal begeven en heeft daar kennis kunnen nemen van de bestreden beslissing. De advocaat verwijst hiervoor ook naar het reeds neergelegde ontvangstbewijs, aan de Raad op 29 mei 2024 overgemaakt. Zij besluit door te stellen dat de verzoekende partij ook op diezelfde dag als de kennisgeving, 21 februari 2023, een wijziging van woonplaatskeuze heeft gedaan.”

5. De Raad stelt vast dat verzoeker, met voormelde argumentatie ter zitting, geen afbreuk doet aan de vaststelling in de beschikking inzake de laattijdigheid van zijn beroep.

Uit de stukken die aan de Raad werden voorgelegd, blijkt dat verzoeker in het raam van zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), op 26 september 2021 woonplaatskeuze deed op volgend adres (...) in 2020 Antwerpen (administratief dossier, map 4 (deel CGVS) Bijkomende Informatie). Verzoeker bevestigde deze woonplaatskeuze tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS van 17 november 2022, p. 2).

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze.”

Het staat niet ter discussie dat de bestreden beslissing op 1 februari 2023 aangetekend werd verzonden naar het adres waar verzoeker woonplaatskeuze deed. Verweerder levert ook het bewijs dat de bestreden beslissing op 1 februari 2023 aangetekend werd verzonden naar (...) in 2020 Antwerpen (administratief dossier, bewijs aangetekende zending beslissing). Bovendien bevindt zich deze aangetekende zending ongeopend in het administratief dossier, zij werd teruggestuurd naar het CGVS op 18 februari 2023.

Gelet op artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet dient te worden aangenomen dat verzoeker de bestreden beslissing heeft ontvangen op maandag 6 februari 2023. Dit is ook de eerste dag van de beroepstermijn, zodat de beroepstermijn van dertig dagen verstreek op dinsdag 7 maart 2023. Verzoeker heeft zijn beroep evenwel pas ingesteld op 22 maart 2023.

De omstandigheid dat verzoeker, nadat hij door de gemeente Hamme werd verwittigd dat er een beslissing was van het CGVS, zich fysiek heeft aangeboden bij het CGVS op 21 februari 2023 en dat hem daar een kopie van de bestreden beslissing werd overhandigd, brengt niet mee dat de eerdere kennisgeving per aangetekende post op het adres waar verzoeker woonplaatskeuze deed, ongeldig zou zijn. Deze omstandigheid laat de Raad ook niet toe te oordelen dat er zich enige vorm van overmacht voordeed waardoor verzoeker geen kennis kon nemen van de bestreden beslissing.

De omstandigheid dat verzoeker naar aanleiding van deze fysieke inontvangstname van de eerder betekende beslissing ook het nieuwe adres meedeelde waar hij vanaf dan woonplaatskeuze deed, brengt enkel mee dat verzoeker vanaf 21 februari 2023 een nieuwe woonplaatskeuze had. Voor deze datum konden alle kennisgevingen wel degelijk regelmatig op zijn vorig adres van woonplaatskeuze worden gedaan, zijnde (...) te 2020 Antwerpen.

Nu geen overmacht is aangetoond, is het beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

6. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET